

ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI

Ấn Phẩm Số 26-43 | THÁNG 07/2026

MỘT
NIỀM
HY
VỌNG

CHUNG
MỘT
ĐÍCH ĐẾN

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

Sự hiệp nhất của Cơ Đốc nhân không bao giờ chỉ là một nỗ lực kêu gọi đoàn kết thông thường; đó là một thực tại thiêng liêng được đóng ấn bởi chính Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Bằng cách công bố ba thực thể không thể chia cắt—**một Thân Thể, một Thánh Linh, và một Niềm Hy Vọng**—Phao-lô đã nâng sự hiệp nhất lên một tầm mức vượt xa mọi ranh giới của trần gian.

Ê-phê-sô 4:4 mở đầu chuỗi tuyên xưng đức tin bằng cấu trúc bảy từ “**MỘT**”. Trong đó, trụ cột thứ ba được công bố vang dội: “*Như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi*”.

Trong bài viết này, chúng ta sẽ cùng khám phá “niềm hy vọng” (sự trông cậy) trong thư Ê-phê-sô không chỉ là một lời an ủi lúc khó khăn, mà là một sợi chỉ đỏ xuyên suốt. Sợi chỉ ấy kết nối kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời trong quá khứ, thực tại cứu rỗi của chúng ta trong hiện tại, và đích đến vinh quang trọn vẹn trong tương lai.

I. BẢN CHẤT CỦA MỘT "HY VỌNG" CHẮC CHẮN

Trong ngôn ngữ đời thường, từ “hy vọng” thường mang một chút sắc thái của sự chênh vênh và may rủi. Nó giống như một mong ước phụ thuộc vào hoàn cảnh: “Tôi hy vọng ngày mai trời không mưa,” hoặc “Tôi hy vọng mình sẽ vượt qua kỳ thi.” Niềm hy vọng của thế gian luôn đi kèm với rủi ro và không có gì bảo đảm.

Tuy nhiên, “sự trông cậy” mà Phao-lô nói đến mang một ý nghĩa hoàn toàn khác. Nó không phải là một cảm xúc lạc quan mơ hồ, mà là một **sự bảo đảm chắc chắn, không thể lay chuyển về một tương lai đã được Đức Chúa Trời định đoạt**.

1. Niềm Hy Vọng Đã Được Đặt Nền Vững Chắc

Phao-lô khích lệ các tín hữu hãy ý thức sâu sắc về vị thế mới của mình. Trong Ê-phê-sô 1:12, ông viết: “*...hầu cho sự vinh-hiến của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông-cậy trong Đấng Christ trước nhứt mà được ngợi-khen.*” Từ “trông cậy” ở đây mang hàm ý về một trạng thái đức tin đã được thiết lập vững chắc từ trong quá khứ và vẫn đang phát huy sức mạnh tuyệt đối trong hiện tại. Chúng ta không phải tự vất vả tạo ra hy vọng cho mình; chúng ta được neo chặt vào một niềm hy vọng đã được Đức Chúa Trời hoàn tất qua sự chết và sự sống lại của Chúa Giê-su. Đích đến của hy vọng này không chỉ là phước hạnh cá nhân, mà là để cuộc đời chúng ta trở thành bài ca ngợi khen vinh quang Chúa.

2. Sự Kêu Gọi Từ Đấng Nắm Giữ Tương Lai

Phao-lô không bao giờ tách rời niềm hy vọng khỏi “sự kêu gọi”. Ông nài xin Chúa mở mắt tâm linh của người đọc để họ “*biết*

điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thế nào” (Ê-phê-sô 1:18).

Sự kêu gọi của Chúa không phải là một lời mời tình cờ. Ngài là Đấng đã lên kế hoạch từ trước khi sáng tạo nên thế giới (Ê-phê-sô 1:4). Khi Đấng Tối Cao đã lên tiếng gọi chúng ta ra khỏi bóng tối để bước vào vương quốc sáng láng của Ngài, thì đích đến của tiếng gọi ấy chắc chắn sẽ thành tựu. Niềm hy vọng của chúng ta vững vàng vì nó được bảo đảm bởi chính bản tính thành tín và quyền năng của Đấng đã phát ra lời kêu gọi đó.

3. Được Bảo Chứng Bằng "Của Cầm" Là Đức Thánh Linh

Để dập tắt mọi nghi ngờ trong lòng con người, Đức Chúa Trời không chỉ ban lời hứa suông. Lời Chúa khẳng định, khi chúng ta tin nhận Phúc Âm, chúng ta đã được “**ấn chứng bằng Đức Thánh Linh**” (Ê-phê-sô 1:13). Chiếm ấn này công bố rằng chúng ta thuộc về Chúa và Ngài sẽ bảo vệ tài sản của Ngài.

Hơn thế nữa, Phao-lô sử dụng một hình ảnh rất đời thường ở câu 14 để mô tả Thánh Linh: Ngài là “của cầm”, tức là “tiền đặt cọc” hay “phần trả trước”. Điều này có nghĩa là sự bình an, niềm vui và quyền năng của Thánh Linh mà chúng ta nếm trải hôm nay chính là những hương vị thực tế của Thiên đàng. Trải nghiệm về Thánh Linh hiện tại là tấm vé bảo hành cao nhất, cam kết rằng cơ nghiệp vĩnh cửu chắc chắn sẽ được trao trọn vẹn cho chúng ta trong tương lai.

II. TỪ VỰC THẨM TUYỆT VỌNG ĐẾN CHUNG MỘT CƠ NGHIỆP

Để thực sự trân quý chiều cao vĩ đại của “Một Niềm Hy Vọng”, chúng ta phải nhìn lại độ sâu của vực thẩm mà chúng ta từng mắc kẹt.

1. Bức Tranh Của Sự Tuyệt Vọng Tột Cùng

Vào thời của Phao-lô, con người dù có văn minh đến đâu thì sâu thẩm bên trong, họ vẫn sợ hãi tương lai. Họ tin rằng số phận con người bị định đoạt một cách mù quáng bởi các vì sao, và cái chết là một cõi âm u không lối thoát. Đặc biệt, đối với những người không phải là người Do Thái, bi kịch còn lớn hơn: họ hoàn toàn xa lạ với những lời hứa tốt lành của Đức Chúa Trời.

Phao-lô đã tóm tắt bi kịch này bằng một câu nói buốt giá: “*Trong thuở đó, anh em không có Đấng Christ... chẳng dự vào giao ước của lời hứa, ở thế gian không có sự trông cậy và không có Đức Chúa Trời*” (Ê-phê-sô 2:12). Không có Chúa, cuộc đời chỉ là một hành trình đi dần vào ngõ cụt.

2. Phép Lạ Của Việc Trở Thành “Người Đồng Kế Tự”

Nhưng Phúc Âm đã mang đến một phép lạ! Bằng ân điển diệu kỳ, Đức Chúa Trời đã vớt những con người đang chìm trong tuyệt vọng ấy lên, ban cho họ một vị trí cao trọng đến ngỡ ngàng.

Điều kỳ diệu nhất, theo Phao-lô, là việc “*dân ngoại là kẻ đồng kế tự, là các chi của đồng một thể, đều có phần chung với chúng ta về lời hứa*” (Ê-phê-sô 3:6). Từ “đồng kế tự” vô cùng đẹp đẽ. Nó phá vỡ mọi bức tường ngăn cách về dân tộc, địa vị xã hội hay văn hóa.

Đức Chúa Trời không ban cho người Do Thái một đặc quyền hạng nhất và đẩy những người khác xuống vị trí hạng hai trên Thiên đàng. Thập tự giá của Chúa Giê-su đã san bằng mọi sự phân biệt. Ngài gộp tất cả những người tin nhận Ngài—bất kể quá khứ của họ ra sao—vào chung một bản di chúc đời đời. Từ hố sâu tuyệt vọng, nay họ được chia sẻ vinh quang chung: được sống lại, được sống đời đời và cùng cai trị với Chúa. Họ thực sự có chung “Một Niềm Hy Vọng”!

III. KẾ HOẠCH VĨ ĐẠI CỦA Đấng NẴM GIỮ TƯƠNG LAI

Một niềm hy vọng vững chắc phải được đặt trên một Đức Chúa Trời quyền năng, Đấng đang làm chủ lịch sử. Trụ cột thứ ba này mở ra cho Hội Thánh thấy bức tranh vĩ đại về Đấng mà họ đang thờ phượng.

1. Kế Hoạch Bao Trùm Muôn Loài

Chúng ta hy vọng vì chúng ta biết Đức Chúa Trời đang điều khiển bánh lái của lịch sử. Tương lai của nhân loại không bị thả trôi cho sự may rủi, cho những toan tính của loài người, hay cho sự phá hoại của ma quỷ.

Kế hoạch vĩ đại ấy được hé mở trong Ê-phê-sô 1:10: “*Hội hiệp*

muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất.” Từ “hội hiệp” mang ý nghĩa là gom góp, quy tụ và đặt mọi sự dưới quyền làm Đầu của Chúa Giê-su. Lịch sử vũ trụ không phải là một vòng lặp vô nghĩa; nó đang tiến thẳng về một đích đến vinh quang, nơi mọi tạo vật sẽ phục tùng Đấng Christ.

2. Đấng Chiến Thắng Tối Cao

Hy vọng của chúng ta không đặt vào một triết lý lý tưởng, mà đặt vào một Con Người sống động: Đức Chúa Giê-su Christ. Phao-lô cầu nguyện để chúng ta thấy được quyền năng vô hạn của Đức Chúa Trời, quyền năng “*đã khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực...*” (Ê-phê-sô 1:20-21).

Biết được điều này là biết rằng trận chiến quyết định số phận của vũ trụ đã ngã ngũ trên thập tự giá và nơi ngai mộ trống. Mọi thế lực thù nghịch và chính cái chết đều đã bị đánh bại. Hiện nay, sự cai trị của Đấng Christ có thể chưa hoàn toàn rõ ràng trước mắt trần, nhưng niềm hy vọng của chúng ta hướng về ngày mà sự vinh hiển của Ngài sẽ chiếu rọi rực rỡ cho muôn loài đều thấy.

IV. ĐỘNG LỰC SỐNG:

CÙNG BƯỚC ĐI TRONG MỘT TÂM NHÌN

Bài học về "Một Niềm Hy Vọng" không chỉ để chúng ta cất giữ trong tâm trí, mà là **động lực** để biến đổi cách Hội Thánh sống giữa một thời đại đầy biến động. Lễ thật này mang đến ba sự thay đổi lớn:

1. Sức Mạnh Đập Tan Sự Chia Rẽ

Phao-lô khẩn thiết khuyên các tín hữu hãy sống *"xứng đáng với sự kêu gọi"*. Bằng chứng rõ ràng nhất của nếp sống đó là **nỗ lực hết mình để giữ gìn sự hiệp một**.

Khi bạn nhận ra người anh em đang ngồi cạnh mình—dù họ có tính cách khác biệt hay đôi lúc làm bạn phật lòng—cũng chính là người sẽ cùng bạn thừa kế gia tài trên trời, sự kiêu ngạo sẽ tự động nhường bước. Hy vọng về một tương lai chung sẽ chữa lành những rạn nứt trong hiện tại. Nó nhắc nhở chúng ta phải nhìn nhau qua lăng kính của cõi đời đời để mặc lấy lòng *"khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục và bao dung nhau trong tình yêu thương."*

2. Phương Thuốc Chữa Lành Lối Sống Bám Vú Trần Gian

Một căn bệnh dễ gặp trong nhiều Hội Thánh ngày nay là lối sống thực dụng. Khi tín hữu quên mất đích đến trên trời, họ sẽ bắt đầu tranh giành những thứ thuộc về trần gian. Khi hy vọng về Thiên đàng mờ nhạt, người ta sẽ cắm rễ quá sâu vào đời này, tìm kiếm sự an tâm nơi tiền bạc, danh vọng hay địa vị.

"Một niềm hy vọng" là phương thuốc giải độc tuyệt vời. Khi mất tâm linh bạn được mở ra để thấy *"sự giàu có của vinh quang cơ nghiệp Ngài"* (Ê-phê-sô 1:18), Bạn sẽ không sống chật vật như những kẻ "không có sự trông cậy". Thay vào đó, bạn sống như một người quản gia tự do, rộng rãi ban cho và biết dùng tài nguyên của đời tạm này để đầu tư cho những giá trị sống mãi mãi.

3. Sức Mạnh Vượt Qua Nghịch Cảnh

Cuối cùng, hy vọng của Cơ Đốc nhân là sức mạnh phi thường để

chịu đựng gian khổ. Hãy nhớ hoàn cảnh của Phao-lô khi viết bức thư này: ông đang bị xích trong ngục tù Rô-ma. Nhưng Phao-lô viết: *"Tôi xin anh em chớ nhân sự hoạn nạn tôi chịu vì anh em mà ngã lòng, điều đó là điều vinh hiển của anh em vậy"* (Ê-phê-sô 3:13).

Phao-lô có thể ngợi khen Chúa giữa phòng giam vì ông nhìn xuyên qua song sắt để thấy một Vương quốc vĩnh cửu. Giữa những ngày tháng mà chúng ta có thể đang đối diện với khó khăn tài chính, bệnh tật nan y, hay sự chống đối, hy vọng này là mỏ neo giữ chặt linh hồn bạn. Bạn không phải là nạn nhân cam chịu của hoàn cảnh; bạn mang trong lòng Đức Thánh Linh—bảo chứng vinh quang của Đức Chúa Trời.

LỜI KẾT

Không một tổ chức, triết lý hay vương triều nào trên trần gian có thể hứa hẹn cho nhân loại một tương lai vĩnh cửu. **Chỉ duy nhất** Hội Thánh của Chúa Giê-su mới là nơi mang trong mình "Một Niềm Hy Vọng" đích thực.

Niềm hy vọng ấy đã được mua bằng huyết của Đức Chúa Con, được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh, và được bảo đảm bằng quyền năng của Đức Chúa Cha. Nó là một chiếc mỏ neo cắm sâu vào tâm lòng của mỗi chúng ta.

Giữa một thế giới đang rạn nứt vì những bất an và tuyệt vọng, Hội Thánh được kêu gọi để trở thành một "vùng đất của hy vọng", chiếu sáng cho muôn người thấy tình yêu và quyền năng của Chúa.

MỘT ÁN PHẨM PHÁT HÀNH HẸNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.bible

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.bible

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetat.vn

"Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời." (Cô-lô-se 1:28)